

dagen ønske at have Garnisonerne paa andre Steder end netop dem, hvorom Overenskomstene vare sluttede, vilde man kunne gjøre gjældende: Nu ere alle disse Foranstaltninger trufne, nu er det ubilligt, om disse Penge skulde være bortkastede, om de gundede Forventninger skulde være skuffede, og jeg behøver ikke her at udvilde, at man da meget let vilde komme til at sanctionere de foreløbige Overenskomster, der vare trufne af Krigsministeren med de enkelte Communer. Jeg udtalte for, at det ikke er min Hensigt, og jeg har fuldkommen Sikkerhed for, at det heller ikke var den forrige Krigsministers Hensigt, at forlange Opførelsen af storartede Bygninger. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte, at man kunde have mere eller mindre Tillid til de Forsikringer, der bleve afgivne, og ialfsald havde man ingen Sikkerhed for, at den Minister, som havde afgivet en Forsikring, ret længe blev paa sin Plads eller kom til at gennemføre Foranstaltningen. Det er fuldkommen sandt, den Slags Sikkerhed kan man ikke opnaae. Men hvad jeg for mit Vedkommende troer mig berettiget til, at fordrer, er, at mine Udtalelser blive trovede, at det bliver troet, at de ere ærligt meente, og at jeg ikke vil handle anderledes, end jeg har givet Forsikring om. Jeg har udtalt, at det ikke er og ikke har været Krigsministerens Tanke, at opføre storartede Caserner. Det er kun Tanken, som jeg for sagde, at sørge for, at de indfaldte Børnepflichtige kunne blive indquarterede paa en Maade, som er hensigtsmæssig og forsvaerlig overfor Individierne; men dernæst maa det være Krigsbestyrelsens uafviselige Pligt at sørge for, saavidt det er muligt, at opnaae de bedste og hensigtsmæssigste Localer til Depoter, Munderingskamre, Vaabenkamre og Underviisningslocaler, for at en ønskelig og god Uddannelse af Hærens Personale i den korte Tid, der er tilmaalt ved Hærløven, kan skee paa syldstgjørende Maade, og for at Hærens kostbare Materiel kan blive opbevaret. Man vil paaføre sig et hetydeligt Tab, naar man maa nøies med daarlige Vaabenkamre og Munderingskamre; dette vil være indlysende for ethvert af de ærede Medlemmer. Men ind-

skrænker man sig til at forlange saadanne Localer, som jeg her har nævnt, saa er det klart, at der ikke er Spørgsmaal om storartede Caserner. Nu siger man, at naar Hærløven om to Aar revideres, saa er det muligt, at man kan komme bort fra hele den Ordning, vi for Diebliffet have, at man kan gaae til Noget, som vi for Diebliffet staae temmelig fjernt fra, nemlig en Almeenvæbning. Jeg skal ikke udtale nogen Formening om, hvilken Bet man til den Tid vil gaae, men jeg troer, at Revisionen af Hærløven ikke allerede i 1872 vil føre til en total Omstyrten af det, man byggede op i 1867. Men hvad der end bliver vedtaget, hvad Udsaldet end bliver af Revisionen, har jeg den Overbeviisning, at den maa føre til, at Landet er i Besiddelse af en vaabenøvet og dygtig Krigsmagt, som er istand til at forsvare dets Selvstaendighed; naar dette skal være Tilfældet, kunne vi ikke undgaae alligevel at have Depoter paa disse St. der selv om det er en Almeenvæbning, vi gaae til, Depoter, hvor de vigtige Gjenstande, der høre til Hærens Udrustning, kunne blive opbevarede. Det ærede Medlem for Sørs Amts 1ste Valgkreds kom ind paa en nærmere Undersøgelse af, hvor Garnisonsstederne hensigtsmæssigst burde være. Han kom ved denne Undersøgelse med i det sydlige Sjælland; men det er netop paa denne Blanding jeg ikke har lyst til at følge med her i Thinget. Men det ærede Medlem rettede et bestemt Spørgsmaal til mig; det var et Spørgsmaal om, hvorledes jeg betragtede Fredericia. Det ærede Medlem har selv tidligere været Militair, og jeg formoder, at det ærede Medlem kjender Fredericia, saaledes som den nu for Diebliffet er. Jeg troer saaledes, at han vil være fuldkommen istand til at besvare sig selv det Spørgsmaal, han har opkastet til mig, hvorledes Fredericia skal og bør betragtes fra et militairt Standpunkt. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte, saavidt jeg forstod ham — jeg hørte ikke fuldstændigt Begyndelsen af hans Foredrag — en Frygt for, at man skulde have til Hensigt at drage næsten samtlige Garnisonssteder her over paa Sjælland, for at være istand til at føre Forsvaret i en kommende Krig i den Deel af Landet, som